

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
la America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Mărire Tatălui din ceriu care ne dă bucate..!

Toată lumea se plânge astăzi de greutate și de necazuri. Se plâng orașenii că nu capătă lefi destul de mari și la timp. Se căinează surtucarii la toate colțurile de stradă, că îi omoară „curbele de sacrificiu“ și n'au cu ce să-și îmbrace copiii și să-i trimită la universități. N'au doamnele destule mătasuri și blănuri, ca să-și întoalească trufia și să se poată măsura unele pe altele peste umăr. N'au cu ce merge la petreceri, la teatre și la cinematografe, adică la chipuri răscolitoare de patimi și de stricăciuni. Nu sunt destule automobile, destule motoare cari să stropescă cu noroi pe nevoiași și pe flămânzi.

Se mai plâng orașenii că nu sunt la putere, la cârma țării, unchi și cumetrii lor, ca să le pice deagata, pe nemuncite, ciolanul fericirii rezezi, ori cașcavalul de hodină și de nesaț. Ba mai mult: la fiecare răspântie găsești un „mare politician“ care face harcea-parcea din toți șefii de partide și, dacă s'ar găsi cineva să-i îmbie un scaun de ministru, l-ar primi pe nerăsuflăte, socotindu-se vrednic să stea numaidecât la masă cu Regele și să fericască milioanele de locuitori ai țării.

De altă parte se plâng sătenii, slujitorii plugului și ai coaselor. Dâncii se plâng de datorii grele, de bănci și de biruri, de bucate fără preț. Mulți se plâng însă că n'ajung primari, președinți de consilii, ori măcar sfetnici pe lângă lada satului, care-i datătoare de toate fericirile. De ce să fie Stan primar și nu Bran? De ce să stea la masă cu pretorii și cu prefectii Pătru din deal și nu Niculae din curmătură? De ce să fie Vârvara „premăreasă“ și nu Vuța lui Șofron, care-i și ea din oameni și din neam ales?

De ce să-și facă feciorul domnișor ori fata dascăliță numai Gligor Ciobotaru, iar copiii lui Toma Opincă să rămână tot numai la coada vacii, la balegă și la noroi? De ce?

Domnii cei mari se plâng că nu pot avea toți milioane și curți cu gemuri de cristal, că nu pot să se plimbe

prin străinătăți pe banii statului, că nu pot să se îmbăieze vara la mare și iarna să hodinească în ținuturi fără ger și fără lapoviță.

Ne plângem toți și toate, de dimineața până seara, că n'avem fericire destulă și că nu trăim ca'n povești, cu mese cari se întind dela sine, cu hăineturi cari să ne gâdile la piele, cu lăutari cari să ne țină tot într'o petrecere și într'o liboveală fără sfârșit. Vrem nici mai mult nici mai puțin decât să avem raiul pe pământ, însă nu raiul cel adevărat, cel sufletesc, făgăduit de scripturi celor aleși ai Domnului, ci unul strâmb și mincinos, faurit de simțurile și patimile noastre pământești.

Vrem ceva tot mai mult, tot mai ușor, mai fără supărări și mai fără trudă, ceva ce nu cere decât gură, gâtlej și simțuri gâdilite, ațitate.

Ba nu zău: la o parte cu gluma amară și cu pleasna de biciul! Noi nu vrem să spunem că nu sunt necazuri și greutate în zilele de astăzi. Nu tăgăduim că viața-i amară și plină de griji. Nu judecăm pe orașanul care vrea o haină mai calduroasă și o pâine mai ușoară pentru copiii lui ogârșiți și trentăroși. Nu aruncăm cu bolovan spre plugarul care cere un preț mai bun pe vita lui, pe grăuntele smuls cu sudoare amară din țărână și noroiul giei.

Simțim și noi cu durere năpraznică, cu alean nestins, că lumea s'a stricat și viața-i amară și imprilostită. Vedem cum se sbuciumă și orașeni și săteni deopotrivă, ca să fie mai bine și mai ușor în lumea asta potopită și rea. Oțtim cum se năruie bogății, cari se credeau veșnice cât munții și mările. Cum nici lira englezului n'a putut scăpa de prăbușire și de ponoseală.

Insă ni-se pare totuși, că prea mult ne vâicărim și ne plângem. Prea mult ne bocim și ne măsurăm necazurile cu cotul și cu palma. Ba cu milimetrul!

Și uităm un lucru, uităm o împrejurare, pe care dacă am socoti-o, viața ar fi mai puțin întristătoare și rea. Mai ușoară. Uităm *bunătatea lui Dumnezeu* draguțul, care nu scrie răutățile și pa-

timile noastre și ne dă vremi cu belșug, ne dă bucate și roade, cari astupă toate gurile flămânde, indulcește pe toți săracii și amăriții.

N'avem bani, n'avem lefuri indestulitoare, însă avem bucate, avem pâine alduită, avem mămăliguța de ficcare seară și de ficcare dimineață. Suntem datori, suntem vânduți. Insă nu este pod de colibă, nu este vatră de bordeiu, unde să nu fie o măsură de grăunțe, un cosuleț de cucuruz, de porumb.

Noi oamenii suntem răi, suntem dușmănoși unii asupra altora. Ne rășboim, ne strângem de gât. Insă Dumnezeu e bun, e milos, e cu mâna largă, imbelșugată. De ani de zile pământul e jîniță fără fund, care ne hrănește și ne indestulează.

Bucatele, roadele pământului n'au preț. Vitele sunt pe nimica. Dar dacă n'ar fi nici bucate, nici vite? Ce-ar fi dacă Domnul ceriului și al pământului nu și-ar deschide mâna să ne dea bucata de pâine și de mămăligă, cari ne țin viața? Ce?

Se cade deci, acum în prag de toamnă, să uităm toate necazurile și durerile noastre și să slăvim pe Tatăl ceriului, care a vărsat belșug peste țarinile noastre și avem pâinea, sfânta pâine de toate zilele!

Slavă Ție, stăpâne! Binecuvântat fie numele Țău în veci, că având pâinea nu ne prăpădim!

Slavă și mărire!

Ion Grăunte

Bolșevicii ne arată pumnul. Bolșevicii din vecina Rusie nu sunt de loc astâmpărați. Într'una din seriile trecute la postul de radio din Tiraspol s'a spus că Rusia stă foarte bine și că acolo vezi doamne n'ar exista criza (sărăcia) care năcăjește pe toată lumea. Ba mai mult, bolșevicii au spus că în curând țările vecine vor simți „pumnul sovietic“. El cer totdeodată ca toți nemulțumiții din celelalte țări să dea ajutor chestiunii bolșevice dacă vreau să vadă mai curând fericirea pe pământ. Poate oamenii ar crede dacă n'ar ști cu toții ce înseamnă raiul bolșevic, care ce e drept e ralu pentru jidanii cari au înflințat bolșevismul, dar e lad adevărat pentru bleștii oameni muncitori, cari muncesc acolo, numai pentru hrană și cortel, ca vitele.

Biserica lui Hristos

Cu toate unelirile dușmanilor ei, fiind veșnică, a rămas și va rămâne până la capetul veacurilor, pe când asupritorii vechi s'au prăbușit, precum se vor prăbuși și cei de astăzi

Intemeierea și conservarea (păstrarea, dănuirea) bisericii lui Hristos e una din cele mai grăitoare și strălucitoare dovezi despre menirea sa dumnezească. Înainte de vestirea evangheliei mai mult de jumătate a neamului omenesc gemea sub jugul sclăviei apăsătoare. În Roma păgână, regina culturii și a moravurilor de pe atunci, adeseori un singur om avea mai multe mii de sclavi, și acești sârmani sclavi erau tratați ca și niște dobitoace, mai puțin chiar decât animalele de jug, pe cari o toană sau un gând șuchiat al stăpânului îi jertfia morții sau îi trimitea în circ, ca ei înșiși să se sugrume unul pe altul, spre desfătarea celor ce îi priveau. Săracii erau priviți ca niște ființe de dispreț, asupra cărora zace blestemul zeilor. Pe acești sârmani nefericiți îi jertfeau cu grămada pe altarele zeilor, a patriei sau mai bine zis a diavolilor. Și această stare înfiorătoare dănuia la toate popoarele. Mîntea omenească sănătoasă, ajutată de cuvântul unor înțelepți ai lumii, înzadar s'a trudit să pună capet acestor fărădelegi.

Singur Bisericii lui Hristos i-a fost dat să facă să dispară aceste stări de lucruri dejositoare și rușinoase pentru omenire. Prin gura apostolilor, sf. maică Biserica a convins lumea, „că nu este la Dumnezeu alegere de fețe” (Col. 3 25), „nici rob și slobod, ci toate și întru toate Hristos” (Col. 3 11). Adevărurile acestea pe cari Papii, urmașii sf. Petru, le vestiră neîncetat lumii, au luminat și convins încetul cu încetul mințile oamenilor și au dat lumii binefacerile civilizației și ale vieții morale de acum.

Pe cât de deosebite erau la fire, caracter și creștere popoarele înainte de întemeierea bisericii lui Hristos, ele formară, totuși, cu timpul, sub jugul blând și plăcut al lui Isus, o familie cu aceeași credință, cu aceleași legi, cu aceleași taine și sub cărmuirea aceluiași cap. Familia aceasta mare este Biserica, una, sfântă, catolică și apostolică. De mai bine de nouăsprezece veacuri năvălit-au asupra ei porțile iadului, dar n'au învins-o, și nu o vor învinge niciodată (Mat. 16 18).

Veacul nostru, în cutezanța și îngâmfarea sa, calcă în picioare legile lui Dumnezeu. Nimicește din sufletul oamenilor cele mai nobile, cele mai sfinte gândiri și simțiri. Uneori nu se mulțumește nici cu aceasta, ci pe față și cu obrăznicie merșinată lovește în sf. Biserica. Aproape nu există an, în care să nu auzim despre persecutarea bisericii. În Mexico abia s'a terminat, în Rusia bântue cu furie, ca să nu mai vorbim de China și de alte țări îndepărtate, unde sângele călugărilor misionari aproape nu este zi, în care să nu stropescă sămânța aruncată de ei, a învățaturii lui Isus. Prin acelaș foc curățitor al grelei încercări se pare că trece biserica și în Spania. Când ici, când acolo, dar fără încetare, în vreo parte oarecare a lumii, creștinii sunt totdeauna asupriți. Istoria bisericii ne arată însă că aceste amenințări și persecuții sunt zadarnice. La începutul bise-

rici persecuțiile erau cu mult mai sângeroase și înfiorătoare și totuși nu numai nu au nimicuit-o, ci, din contră, au ajutat-o la răspândirea cât mai grabnică, la întărire și înflorire, încât un mare învățat din timpurile acelea, Tertulian, cu dreptul a exclamat: „Sângele martirilor, este sămânța creștinilor”. După cum ne arată tot istoria, aceste asupriri ale creștinilor au atras și atrag pedeapsa lui Dumnezeu chiar asupra înșii asupritorilor lor.

Cumcă Dumnezeu pedepsește încă și aici pe pământ pe aceia cari dușmănesc și asupresc Biserica Sa, din multele cazuri voi aminti numai câteva:

Nero

Nero a fost cel dintâi și adevărat dușman persecutor al creștinilor. Și ce i-a fost soartea? În Galia și Hispania a erupt o răscoală în contra tiranului. La vestea aceasta ticălosul s'a prăbușit la pământ, ca și când ar fi fost lovit de gută. Cu mare greutate și-a revenit în fire făuriind planuri de răsbunare nebunești și imposibile. Întâi a voit să asmuțe leiul circului asupra poporului, apoi își inchipuia că, dacă ar păși înaintea dușmanilor săi cu cântări și cu lira, prin glasul său dumnezeesc i-ar desarma. În urmă a sosit anul 68 și noaptea de 8 Iunie. Pe împărat îl chinuiau visuri înfiorătoare. A văzut înaintea sa pe mamă-sa, pe care acest crud împărat, cu câțiva ani înainte, a lăsat să fie omorâtă. S'a trezit; servitorii și soldații de pază au fugit; era numai singur în palatul său jefuit. Iasă afară, la porțile cetății aude că soldații au proclamat (au ales, pe un locuitor de al său de împărat în locu-i. Cu mare greutate ajunge la locuința de vară a unui om credincios de al său. Acesta îl sfătuește să se sinucidă (să-și pună însuși capet zilelor), se înțelege n'are curajul să facă acest lucru. În continuu urlă „ce artist mare perde lumea, dacă m-ași prăpădi eu”. I-se aduce la cunoștință că senatul l-a condamnat la moarte și că desbrăcat, cu jugul în grumazi, îl vor purta pe străzile Romei, pentruca în urmă să fie omorât prin bătaii. Afară se aude tropot de cai, vin dușmanii lui. Abia acuma își pune sabia la gât, iar cei din jurul său îi ajută să și-o implante cât mai adânc. Nici urmă n'a mai rămas din corpul lui, pe când relicviile (rămășițele) sf. Petru pe care el l-a persecutat și omorât, au rămas până în zilele noastre și se păstrează în biserica sf. Petru din Roma, unde aleargă milioane de oameni spre închinare din toate neamurile și din toate părțile lumii.

Decius și Valerian

Decius a fost unul dintre cei mai cruzi asupritori ai creștinilor, care nici barămi să moară nu le îngăduia creștinilor ci îi lăsa să se chinuie și să prăpădească prin temnițe întunecoase. Într'o expediție, în contra Goșilor, s'a afundat într'o mocirlă, unde sau s'a înecat sau a fost omorât de dușmanii săi. Goșii nici n'au voit să-l înmormânteze, trupul său a devenit pradă paserilor răpitoare.

Valerian, care a omorât doi papi și sute de mii de creștini, a căzut în prinsoarea Persilor. Aceștia l-au purtat în triumf din oraș în oraș, pe umeri avea manta de purpură, însă mâinile îi erau legate în fiară. Când regele Persilor se urca pe cal, Valerian trebuia să se aplece, înjenunchind lângă cal, iar capul și-l ținea tot aplecat ca o scară, pentruca regele să se poată urca pe cal. Sfârșitul i-a fost acela că i-au tras pielea de viu și i-au ținut-o pe o biserică păgână ca un semn de biruință asupra lui.

Galerius și Maximian

Galerius a persecutat în mod deosebit de crunt pe creștini. A inventat (născocit) mij-

loace neînchipuite și de necrezut pentru a chinui și a nimici pe creștini. Nu și-a putut duce la îndeplinire planul său infernal. A căzut jertfa unei boale înfricoșate, în fața căreia doctorii au stăut neputincioși. Corpul i-s'a umflat și a început să putrezească de viu. Din corpul lui eșia o putoare de om mort în- eșat nici servitorii lui nu o puteau suferi și au fugit, părăsindu-l cu groază. În ultimele sale zile acest om fără Dumnezeu a cerut ca chiar înșii creștinii să se roage lui Dumnezeu pentru el. Dar în zadar a trebuit să moară între chinuri grozave ca un blestemat.

Cu Maximian a isprăvit împăratul Constantin. Cu ocaziunea unei răscoale a fost prins, și întemnițat unde apoi s'a spânzurat de o grindă a prinsorii.

Asupritorii din timpurile mai nouă

Tot astfel au pățit-o și asupritorii mai noi ai bisericii. În veacul de mijloc, Henric al IV-lea, Friederic I și II, Filip cel Frumos. În vremurile din urmă Elisabeta regina Angliei a murit între groaznice remușcări de conștiință. Pe Napoleon încă atunci l-a părăsit norocul, când a răpit statul bisericesc. La patru zile după aceea a pierdut prima luptă și l-au silit să abdică în chiar acel castel, unde el a voit să îndupcece pu papa Pius al VII-lea ca să abdică de statul papal.

Francezii în 1905 au șters vechea inscripția de pe banii lor: „Dumnezeu să apere Franța!” De atunci banul francez de multiori a ajuns în mare primejdie, așa încât de multiori a sdruncinat siguranța și bunăstarea țării.

Cu adevărat putem spune că nu există binecuvântare asupra asupritorilor bisericii. Și în schimb Bisericii asuprirea nu-i strică, ea trăiește și astăzi, din zi în zi par'că tot mai puternică, biruitoare asupra vechilor și noilor dușmani, plină de vioiciune, de energie și de vlagă, neînfrântă, necălcăată în picioare și nebiruită, fiindcă însuș cel de sus i-a făgăduit că nici porțile iadului nu o vor înfrânge.

Vasile Abușeanu

profesor la gimnaziul din Dicioșanmărit

Rezultatul examenului de bacalaureat din Blaj, sesiunea Septembrie 1931

Luni înainte de masă s'a terminat examenul de bacalaureat dela liceul de băieți din Blaj. Comisiunea de examinare a fost compus din următorii: Președinte Dr. Vasile Meruți prof. universitar Cluj a examinat la geografie Ștefan Pop directorul liceului de băieți din Blaj la limba română, Popescu Telega profesor Craiova la limba franceză, Aurel Mircea profesor Craiova la istorie, Nicolae F. Negruți directorul liceului din Dumbrăveni la matematică, Constantin Predețeanu profesor Bucaresti la fizică, chimie și drept și Alexandru Mumaiuanu profesor București la științele naturale.

S'au înscris 106 candidați și candidate dintre cari s'au prezentat la examen 92, trecând toți la examenul în scris și astfel supunându-se cu toții la examenul oral.

Iată și rezultatul acestui examen:

Reușiți cu foarte bine: 1. Aron Septimiu Rusu Cornel, ambii dela liceul din Blaj.
II. Reușiți cu bine: 1. Langa Pompil și 2. Suciu Maria dela lic. Sighișoara 3. Bali Alexandru, 4. Băcilă Vasile, 5. Biriș Vasile, Cozgară Gheorghe, 7. Florea Emil, 8. Gărlor Victor, 9. Muntean Cornel, 10. Pădurean Ion și 11. Stanciu Filip dela liceul de băieți din Blaj, 12. Kohn Maria, 13. Moga Maria, 14. Șandru Petrinela, 15. Stokl Maria, 16. Skrbatovici Elena, 17. Traian Livia și 18. Posma Ana dela liceul de fete Blaj.

III. Reușiți cu satisfacător. 1. Băilă Augustin, 2. Bălănescu Mihail, 3. Bendorfean Maria, 4. Cornea Marin, 5. Deneș Viorica, 6. Ilea Mihail, 7. Mardan Pompil, 8. Muroi Ștefan, 9. Popa Cornel, 10. Pura Ștefan, 11. Regneală Gheorghe, 12. Rondolean Victor, 13. Stăncel Stelean, 14. Stoica Zaharie, 15. Șoimu Emil, 16. Turcu Cornel și 17. Urea Aurel dela lic. de băieți din Sighișoara. 18. Brăcănescu Constanța 19. Mateiu Emilia și 20. Nicolescu Ioana dela liceul de fete din Sighișoara, 21. Opra William, dela liceul rom. cat. Târgu Secuiesc, 22. Schneider Richard dela lic. ev. c. Mediaș, 23. Anghel Ioan, 24. Barabaș Gheorghe, 25. Burz Pompillu 26. Câmpian Ilie, 27. Cosma Aurel, 28. Dudaș Nicolae, 29. German Mihail, 30. Holom Ilarie, 31. Langa Ioan, 32. Mesaroș Ioan, 33. Muntean Dumitru, 34. Șancu Nicolae și 35. Vițelar Viorel dela liceul T. Cipariu Dumbrăveni, 36. Călin Aurel, 37. Ciotloș Virgil, 38. Ciungan. Liviu, 39. Cucui Ioan, 40. Dancu Ionel, 41. Daniel Ștefan, 42. Furuș Gheza, 43. Ilieș Augustin, 44. Laslo Simion, 45. Leluțiu Alexandru, 46. Mărza Ioan, 47. Mărginean Vasile, 48. Pitea Vasile, 49. Pop Laurențiu, 50. Thomas Liviu și 51. Vodă Mircea, dela liceul de băieți Blaj 52. Beliciu Constanța, 53. Gardev Maria, 54. Gheorghiu Elena, 55. Gheorghiu Eugenia, 56. Horea Eleonora, 57. Neicu Ceclia, 58. Pantazi Elena și 59. Pupeza Florentina dela liceul de fete Blaj.

Au trecut deci din 92 candidați 79, adică 85,96% la sută, pe când în Iulie, supunându-se 97 candidați, au trecut abia 55,7%, dintre cari 17 cu bine și 37 cu satisfacător. Cauza este că comisiunea din Iulie și-a bătut joc de candidații noștri și i-a luat în batjocură, dorind să trântescă pe cât mai mulți. În schimb președintele comisiunii din Septembrie a rămas foarte îndestulit și chiar încântat de progresul elevilor și elevelor noastre. Interesant e că cei doi băieți ieșiți acum cu foarte bine unul a fost trântit în Iulie, iar al doilea s'a retras.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Anglia greu lovită de criza financiară

Banca națională a Angliei nu mai poate plăti în aur — Valoarea lirei sterline a scăzut aproape cu un sfert din valoarea ei — Răsunetul crizei în celelalte țări — Ce greutăți vom suferi noi Românii — În tot răul este și un bine

Drept spune vorba noastră din bătrâni, că e greu să te urci undeva și să stai acolo, căci de coborât te cobori prea lute, și dacă numai un pic nu bagi de seamă, poate mai jos decât voești. Aceste vorbe se potrivesc de minune stării de azi a lumii. Până acum fiecare țară se silea să facă din ce în ce mai mult, să se urce tot mai sus în bogății și măreție. Nu s'a gândit însă nimeni că poate trebuie să mai și coboare și că coborâșul prea lung de multeori aduce nenorociri. Au produs fiecare marfă de vânzare cât mai multă, s'au încurcat cu banii și, într'o bună zi, iată că în toată lumea s'a simțit lipsa banului și așa am ajuns la ceea ce se numește criză adică sărăcie. În unele țări această criză a produs adevărate nenorociri. În lunile trecute Germania era aproape în pragul brancutării, Austria se plânge azi pe la Liga Națiunilor despre sărăcia în care se sbate.

Mai rău decât toate țările a fost lovită însă Anglia. Deși este una din cele mai bogate țări, Anglia a ajuns ca să nu mai poată plăti celor cari au banii depuși la banca națională engleză. Încă din anul 1925 Banca Angliei, ca să ridice valoarea banului englez — lira sterlină —, a făcut o lege — a etalonului aur — prin care se prevedea că Banca Angliei va plăti totdeauna banul său de hârtie în aur. Legea aceasta a fost valabilă până acum la

20 Septembrie, când guvernul englez a fost silit să o schimbe. Foarte mulți dintre Olandezi și Belgieni, cari au avut banii depuși la Banca Angliei, au cerut să li-se dea banii afară. Ori se întâmplă așa că nici o bancă din lume nu poate plăti în timp scurt toți banii celor cari i-au depus, căci banca nu ține banii în ladă ci lucrează cu ei. Trebuind deci să plătească sume mari de bani și încă tot în aur, conducătorul Băncii Angliei a observat că sacul e către fund și a adus aceasta la cunoștința guvernului. Ajunsese banca să nu aibă decât 130 milioane lire în aur. Ca să nu se mai dea și acest aur afară, guvernul a schimbat legea din 1925 și începând cu 20 Septembrie, Banca Angliei nu mai este obligată să schimbe cu aur banii ei de hârtie. Aceasta este criza monetară din Anglia despre care s'a vorbit așa de mult în această săptămână.

Valoarea lirei sterline a scăzut

Pe dată ce lira sterlină — în hârtie nu mai era acoperită cu aur, este ușor de înțeles că valoarea ei a scăzut. Până acum lira sterlină era cel mai scump ban din lume. Ca să poți căpăta o liră sterlină trebuia să dai aproape o mie de lei ori vre-o sută șazeci de franci francezi, ori vre-o 30 de mărci germane. Azi lucrurile s'au schimbat. O liră sterlină nu mai valorează decât șapte sute și ceva de lei, o sută și câțiva franci francezi sau

Foița „UNIRII POPORULUI”

Stan Trimbițașul

Dumnezeu să-l țină pe badea Stan, că — Doamne — bine mai știa să povestească despre celeace dumnealui petreuse în viață.

Era dintr'un sat de sub munții Sibiului, unde hotarul e mic, așa încât plugarul n'are ce plugări, ci mai mult se „acupă” — cum se plugărește dumnealui —, cu „groșii”, cu „joagă-zicea” și cu „itelea” (vitelea); pe când lucrul câmpului îl îndeplineau „măierile” și copiii.

Bărbatul pleacă de Duminecă noaptea „a munte” și nu „ine” până Sâmbătă noaptea târziu. Acolo a munte își face el „cofeșsa” (mămăliga) și zama de crumpene, cu răntaș dus în glaje de acasă. Toată ziua târă la groși (trunchiuri de brad), ori tae la joagăr și face scânduri, pe cari Marța și Vinerea le duce la Sibiu — fără să dea pe acasă — iar Duminecă dimineața el are vre-o 2—3 mii de lei la șerpar.

— Grea viața noastră domnu părinte — zicea badea Stan —, dar mai grea este a itelor, căci din Duminecă în Duminecă, și din sărbătoare în sărbătoare, nu le cade jugul de după grumaj. Măierile sunt boieroaie. Au de săpat o delniță două, să facă răntaș pe o săptămână, ca să-l ducă bărbatul a munte,

să-ți faci Dumineca o zamă și o tocană bună, să vadă de curte și de galiță și porci, să mulgă vaca și să aplece „itețul” și gata slujba ei; iar dacă vrea să mai meargă la râu, să mai prindă câte o „zglăvoacă”, ca s'o prăjască și s'o mănânce tot ea.

Noi muncim și itelea; dar slavă Domnului că și avem, de nu rămânim la domni din „Săghiu”. Mai și pățim noi câte una; dar nu ne prăpădim, mila Domnului.

— Ia spune, bade Stane, vre-una din pățaniile dumnităte — fac eu către el.

— D'apoi stai să-ți spun pe cea eu ursul la cucuruz; ha, ha, ha. Asta a fost ai mai șoadă. De câte ori i-o povestesc la Mia mea, râde să se prăpădească, nu alta.

— Cum a fost aia? — întreb eu.

Badea Stan își scoate tabacherca, ia o foiță și o alipește de marginea buzei, dă o palmă șerparului și una tabacherii, își sucește o țigară murmurând pe îndelate cu un „spit” de cires în dinți:

Hm! D'apoi stăi să-ți spun. Într'o seară vine la mine Sălicul ăsta de lângă pod și zice: — Mă Stane! — Ce măi Sălicule, fac eu către el, — noi la Vasile îi zicem Sălic iar cei din satul vecin îi zic Vasă. — Ce, măi — fac eu —, de par'că ești speriat? — Știi tu, mă, că cucuruzul nostru din delnițe ni-l mănă boala de urs.

Mănca-l-ar boala, — fac eu; — da, de unde știi.

— Mi-a spus Bucur de dișus, că a văzut urmă prin loc și tului despoiați. Știi, ce m'am gândit eu? Să mergem în noaptea asta să-l păzim, și să-i tragem pielea gadinei. Am și luat trimbița dela ciurdar, că dacă nu l-om putea „oămără” măcar să-l jugărim și să băgăm boala în el.

— Hă, mânca-l-ar boala, — fac eu. — Hai frate, Sălicule; dar până una alta să închinăm câte un păhar de „in” (vin), că am adus vre-o două fierii dela Apold, și e numai unsprăzece lei litra.

— Hm! Mai lesne ca lemonada, face Sălicu, da Mia mea începe a râde de gândeai că duce nu alta.

— Noa boală — face Sălicu către ea. — Da ce te-o apucă?

— Ha, ha, ha, Mia mea către el. — Par'că ai fi un tambor — dobaș dela cătane, cu tringhița aia după cap. Ha, ha, ha, ni la el mănca-l-ar boala, că-i ca un strajameșter.

Atunci iau și eu seama că Sălicu avea după cap o trimbiță ca dela cătane, și dă-i și eu pe răs cu Mia împreună.

Noa, bem noi câteva păhară de vin, și apoi hai la drum către delniță, ca să prindem boala de urs.

Ajungem. Ne facem câte o țigară, dar o pipăm numai în pumni și în fundu pălăriei, ca să nu ne vadă „boala”, că gadina se apropie de foc.

Stăm noi ce stăm, numai auzim cioap,

vre-o 19—20 mărci germane. Lovitura aceasta a fost foarte grea pentru Anglia și întru cânta pentru întreaga lume. Un bun exemplu au dat Englezii și cu acest prilej despre felul cum știu ei să lucreze pentru țară. Și acolo sunt partide politice, dar când au văzut primejdia crizei, toți s'au unit, și cei din opoziție ca și cei dela guvern au îmbărbătat poporul, zicând că aceste năcazuri vor trece în curând.

Răsunetul crizei din Anglia în celelalte țări.

Nenorocirea Angliei se va resimți și în celelalte țări. Toate țările au avut legături de comerț și de bani cu Anglia. Comercianții și băncile cele mari din lume nu lucră totdeauna cu banii numărați ci dau numai o hârtie, cu care poți scoate dela banca cutare ori cutare atâția bani.

Intre aceste hârtii de valoare multe erau scrise în lire sterline. Atunci când s'a făcut hârtia, lira sterlină avea un preț și acum are unul mai mic. Deci cel care are asemenea hârtii a pierdut și el atâta, cu cât a scăzut lira sterlină. În felul acesta aproape toate țările din lume vor pierde, unele mai mult, altele mai puțin, din pricina scăderii lirei sterline. Franța și Statele-Unite au mai multe hârtii de acestea și de aceea ele au și sărit dela început în ajutorul Angliei. Până acum lira sterlină a scăzut aproape cu un sfert din valoarea ei de mai înainte; și toți se străduesc să oprească această scădere, căci altfel s'ar putea produce o nenorocire generală.

Ce greutăți vom simți noi Românii.

După cum a declarat însuși dl. Const. Argetoianu ministrul de finanțe, la noi în țară nu se va simți prea tare schimbarea cea care s'a produs la Londra. Totuși ea ar putea fi simțită și la noi, și încă în trei feluri și pe trei căi: prin Banca Națională asupra economiei particulare și asupra statului.

Banca noastră Națională nu va suferi aproape de loc pe urma scăderii lirei sterline. În cel mai rău caz Banca ar pierde 120 milioane lei, o sumă mică față de zecile de mi-

liarde de lei, cari intră și es. În ce privește valoarea leului nostru, ea nu se va schimba de loc, căci nu este în legătură cu nici un alt ban. El este stabilizat pe o anumită cantitate de aur. Azi Banca Națională are încă aur mai mult decât îi cere legea, așa că nu-i nici o primejdie.

În ce privește viața particulară a comercianților, scăderea lirei va produce o turburare mai mare. Până acum negustorii făceau cumpărările și vânzările numai în lire englezești fiindcă acesta era banul cel mai sigur. Acum însă va trebui să se pună dolarul. Până se vor face însă aceste schimbări, vânzările și cumpărările vor sta în loc.

Statul, după cum declară dl. Argetoianu, nu este de loc primejduit. Statul ar pierde atunci, când ar avea de încasat anumite sume în lire sterline, dar nu este cazul. Nici plăți n'avem de făcut în lire, așa încât nu e nici o primejdie. Ba, din contră, statul nostru se poate întâmpla să tragă un mic folos când, va trebui

să plătească o parte din împrumutul făcut în 1922, sumă care trebuie plătită în lire sterline. După cum reese din declarațiile dlui ministru de finanțe, noi nu vom suferi prea mult în urma întâmplării dela Londra.

În tot răul este și un bine.

Fără doar și poate năcazurile acestea bănești nu sunt bucurii pentru nimeni, dar totuși chiar și în răul despre care vorbim este și un bine.

Azi mâne se împlinește anul de când criza aceasta generală s'a arătat, la ușa colțurilor, ea și la ușa palatelor și băncilor. Țări întregi au suferit și suferă încă și acum cu toate. Înzădar se sbat toți conducătorii să aducă ușurare în viața supușilor, nu le reușește căci cel mic niciodată nu e ascultat. Anglia este una dintre cele mai mari și mândre țări, cu pretenții tot așa de mari. Cei mici nădăjduesc că baremi acum se vor uni toți în lupta contra acestei sărăcii amare.

Războiul între Japonia și China

Liga Națiunilor pentru împăcarea celor două țări. Toate guvernele cer aceeași împăcare. Numai Rușii își pregătesc armata, crezând că e rost de măcelărit.

În aceste vremuri când popoarele din Europa, obosește de atâtea hărțuiri războinice și mai ales de războiul cel mare care a trecut nu de mult, încearcă toate căile prin care ar putea șterge pentru totdeauna războiul, — popoarele din răsăritul Asiei se războiesc încontinuu. Se vede că acolo, la Soare-Risare, sângele este mai iute, după cum poate mai iuți și mai arzătoare vor fi și razele soarelui. Japonezii și Chinezii, cari n'au stat cu mâinile în sân nici în războiul mondial, se ciocnesc de atunci încoace aproape încontinuu. Către douăzeci ale lunii trecute Japonezii au pornit un adevărat război contra trupelor Chineze, cari se aflau în provincia așa numită Mandciuria. Această provincie se afla sub stăpânirea Chi-

nezilor, dar aveau și Japonezii multe așezări de ale lor.

Sub cuvânt că Chinezii ar persecuta aceste așezăminte japoneze, trupele japoneze au înaintat fără de veste asupra mai multor localități din Mandciuria. Chinezii, cari nu se așteptau la așa ceva, s'au pus în retragere. Totuși s'au întâmplat ciocniri între cele două armate îndușmănite. Ba încă Japonezii se gândesc să mai aducă și armata ce o au în Coreea.

Războiul pricinuit de Ruși

Cauza, care i-a făcut pe Japonezi să ocupe prin război Mandciuria, este tot violența Rușilor bolșevici. Rusia a legat de multă vreme pretenție cu China, și pe baza acestei prietenii, a început să ducă mărfuri rusești în Mandciuria. Mărfurile rusești, unde lucrătorii lucrează numai pentru hrană și locuință, sunt mai ieftine decât a celorlalte țări. Astfel Japonia nu și mai putea vinde mărfurile sale, lucru care aducea și acolo sărăcia care stăpânește azi în Europa. Ba încă bolșevicii au început să și facă organizații de ale lor și astfel amenințau cu bolșevizarea întreg răsăritul Asiei și ca atare amenințau buna liniște și în Japonia. Japonezii au intervenit pe calea păcii contra acestor lucruri, dar Chinezii, cari în încă la prietenia bolșevică, au spus îndată și Rușilor. Temându-se de sosirea trupelor rusești, Japonezii au cuprins atunci la repezeală toate punctele de unde ar putea intra aceste armate.

Liga Națiunilor vrea împăcarea celor două țări.

Îndată după ciocnirea războinică dintre Japonia și China, Liga Națiunilor a fost înștiințată despre această urită întâmplare. S'a cerut atunci ca guvernele celor două țări împriecinate să dea informațiuni amănunțite asupra faptei, pentruca Liga Națiunilor să poată judeca cu dreptate. Dl. N. Titulescu, președintele Adunării Ligii Națiunilor, a cerut ca chestiunea aceasta să fie pusă numai decât în Adunarea Statele-Unite de asemenea au cerut Ligii Națiunilor, să împăce cât mai curând pe cei doi vecini din răsărit.

Liga Națiunilor a și lucrat și lucrează încă cu mult zor la împăcarea celor două

puf, ciap, prin cucuruz. Lui Sălicu i-se făcu părul pe cap ca la o mătă mănioasă; da când ne uităm, iacă la vre-o zece pași de noi, două mătăhane, de nici să nu le vezi. Două gadini, doi urși.

— Sufliă măi în trânghiță — fac eu cătră el, — că doar de aia ești strajameșter.

Sălicu se timburește, geme, se umflă, înhoată din ochi; dar trimbița nu dă nici un sunet.

— Sufliă mă — fac eu, — că dau gadinile peste noi.

Sălicul își pune mâna la șerpar, se umflă odată în trimbiță, de i se făcură ochii ca niște sepe dela Gușteriță, iar nasul eât un crastavete din Bungard; da din trimbiță ieși un sunet mărăit, de gândeai că e o mătă după jireadă.

Noa, mâncate-ar boala trânghițașule — fac eu către el; — se vede că ți-ai cherdut sufletul când ai văzut gadină, voimicosule. — Da Sălicu își scoate tringhița de după cap și mi-o pune mie în mână.

— Na sufă tu, că eu n'am dinți.

— O mâncați-ar boala dinții — fac eu cătră el. — Iau trimbița, mă umflu odată în ea, de credeam că îmi pleznește șerparul: — Prut, prunt, prut, prut, prut, pru-rut-rut... Da să fi văzut gadinile cum fugeau de gândeai că a dat boala în ele. Da io prind curaj. Iau trimbița și mă umflu cât o beșică: — Pru-u-u-u, pru-ru-ru-rut, și fuga după gadini prin

cucuruz. Sălicu după mine. — Dă, mă, să-i ma spariu și eu.

— Taci mă — fac eu cătră el — că tu n'ai dinți și te mănă ursul cu trimbița eu tot, de mai trebuie să i-o și plătești ciurdarului, că doară asta-i comunală.

— Dă, măi, numai odată să mă umflu, să știe gadină că și eu am fost pe aici.

I-am dat-o; dar până să mai sufle și el, gadină era poate către „chsc“, ori pe la „cheia“, ori chiar la „păltiniș“. Noa destul că oamenii au auzit cum am umblat eu cu Sălicul; iar de atunci mie au început a-mi zice Stan Trimbițașul.

Eu când aud numele asta „jinghesc“, cum jinghesc și acuma. Mia mea râde să moară, iar Sălicu face un obraz de gândești că a venit dela alegeri, ori dela bancă, unde nu și-a putut plăti rata ai de pe urmă.

Eu cu Mia mă veselesc de trimbiță, și de câte ori o auzim dimineața când scoate ciurda, ea face cătră mine: — Auzi mă că „inc“ Sălicul, să mergeți să pziți cueuroză-de gadini, — și apoi dăi pe răs.

N. LUPU.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Impărății cari ambele sunt membre ale ei. Din discuțiunile de până acum dela Geneva reese că Liga Națiunilor cere, atât Japonezilor cât și Chinezilor, să-și retragă trupele la pozițiile lor de mai înainte, lăsând Mandciuria liberă. Liga Națiunilor va trimite apoi o comisiune, care va cerceta cum stau lucrurile. Comisia s'ar compune din șase persoane; două alese de China fără a fi Chinezi, două de Japonia, fără a fi Japonezi, și două alese de consiliul Ligii Națiunilor. China a declarat că primește orice hotărîre a Ligii Națiunilor, ori care ar fi aceea hotărîre, ea să fie repede luată, căci altfel se pot întâmpla lucruri și mai rele. Nu se știe încă, ce va zice Japonia despre această comisie a Ligii Națiunilor. Semne de împăcare dau însă și ei, căci nu mai aduc armata din Coreea, rămânând ea numai câteva zeci de avioane să facă legătura între cele două armate. Către Liga Națiunilor Japonezii au declarat că au năvălit în Mandciuria numai cu gândul să apere așezările japoneze contra năvălirii bolșevismului.

Rușii își pregătesc armata cu gândul de a măcelări pe cei din răsărit.

Dupăcum am văzut din cele spuse mai sus, toată lumea, și chiar cei certăți, se gândesc, cum ar ajunge mai bine la o împăcare. Numai Rușii, care vânează turburările dintre popoare cred că cu acest prilej ar putea întinde stăpânirea lor în răsăritul îndepărtat. De aceea, îndată după intrarea trupelor japoneze în Mandciuria, ei au chemat pe Chinezi la o constătuire. Cu această ocazie au propus strângerea legăturilor de pretenie dintre Rusia și China și o împreună lucrare pentru eliberarea Mandciuriei din „robă pe care a introdus-o azi Japonia“. Au trimis guvernului japonez o scrisoare prin care-și arată mirarea lor asupra acestei întâmplări. Atâta însă n'ar însemna nimic. Rușii au pregătit însă o mare armată, pe care au trimis-o la granița lor dinspre Mandciuria, cu scopul de a întări armata de sub comanda generalului Bluecher.

Interesant este faptul că de odată cu armata trimisă, a mers și mai marele organizațiilor bolșevice și șeful măcelărilor făcute în timpul revoluției, din Rusia. Multe gazete mari cred că acest călău al omeniilor nu merge fără planuri în răsăritul îndepărtat, ci cu convingerea că acolo își va mai putea spăla mâinile în sânge omenesc.

Tocmai având în vedere marea incurcătură răsboinică ce s'ar putea naște din cearta japo-chineză, cele mai multe guverne din Europa au intervenit, atât pe lângă cele două țări, cât și pe lângă Liga Națiunilor, rugând să se găsească cât mai curând drumul ducător la pace. Și se crede că Liga Națiunilor va putea împăca lumea. Dl. Titulescu a și cerut tuturor membrilor, să nu se ducă din Geneva, până nu se va aduce o hotărîre împăciuitoare între cele două țări din răsărit.

Obrăznicie bolșevică. Anul trecut părintele creștinătății Papa Pius XI și-a instalat un post de radioemisiune, cu care poate să trimită știri în lumea întreagă și mai ales celor peste 1500 episcopi din lumea largă. Postul vaticanului se află la unde scurte la metrii 50,26. Bolșevicii, răi și ticăloși cum fi și lumea întreagă, și-au instalat și ei postul tot la unde scurte 50,20, va să zică numai cu 6 milimetri mai departe decât postul Vaticanului, anume ca să nu poată lumea asculta ce vorbește Vaticanul. Bine înțeles că prin aceasta bolșevicii nu-și arată numai răutatea și ticăloșia, ci și lipsa de omenie, fiindcă toată țările s'au legat la Washington (America de Nord, capitala Statelor Unite), în 1927, că nu se vor conturba unele pe altele la radio.

Din Biczul-Ardelean

Binecuvântarea bisericii din Biczul Ardelean, una dintre cele mai vechi parohii unite din Ardeal. Credincioșii au urmat pilda I. P. S. S. Mitropolitului Vasile. Slujba, predicile, masa pentru popor

În ziua de Sf. Maria a avut loc, cu mare solemnitate, binecuvântarea bisericii noul din frunțașă parohie din granița Moldovei: Biczul Ardelean. Binecuvântarea a săvârșit-o, ca delegat al Sf. Mitropolii dela Blaj, Părintele Protopop din Gheorgheni Artemiu Boeriu, ajutat de preoții: Victor Barna, paroh în Valea-Jidanului, Dr. Coriolan N. Sabău din Telec, Aurel Busoi din Damuc, A. Costea din Frumoasa și Theodor Căndea preotul local. La această frumoasă serbare a luat parte lume foarte multă atât din satele vecine cât și din Moldova. Corul a fost condus cu multă pricepere de vrednicul învățător director din Poiana-Mărului S. Simion. La sf. liturgie a vorbit foarte frumos Părintele Protopop, despre biserică și datorințele noastre față de ea. Cu această ocaziune s'a sfințit în cimitir „Crucea Crailor“, ridicată întru amintirea celor 70 (șapte zeci) și mai bine de fii ai parohiei, morți pe diferitele câmpuri de luptă.

Aici a vorbit Părintele din Telec făcând și istoricul parohiei. Țin să amintesc că parohia Biczul-Ardelean este cea mai veche din părțile acestea. Peste 2 (doi) ani numără 200 (două sute) de ani de existență. În război parohia a suferit mult, fiind aproape 2 (doi) ani zonă de război. Astfel și biserică veche a fost greu ruinată. În anul 1923 bunul Mitropolit Vasile dela Blaj, cercetând parohiile acestea greu încercate din marginea Ardealului, a îndemnat stăruitor pe credincioșii din Biczul-Ardelean ca să zidească un nou locaș de rugăciune, deschizând și colecta cu lei 1000 (una mie). Cuvântul marelui Păstor a pătruns sufletele și inimile bune și în scurtă vreme a ajuns la aproape 200.000 (două sute mii) lei. La această sumă s'au alăturat prestațiile în natură și bani de fiecare familie, precum și ajutorul bănesc obținut prin vânzarea pădurii bisericii.

La acestea toate s'adăogăm hărnicia și zelul mare a preotului Theodor Căndea și al

coratorilor, în deosebi al prim coratorului, Dl. Emanoil Țifrea, primar al comunei Biczul-Ardelean. Ca încheiere mai amintesc că la această serbare a luat parte în întregime familia repaosatului preot Cotta, atât de legată de parohia aceasta, unde părintele lor moșul și strămoșul lor au slujit cu cinste și credință neamul. Iar urmașul lor de astăzi este vrednicul român și bunul creștin Dl. Solomon Cotta prim-pretorul plasei Gheorgheni. După terminarea slujbei s'a dat o masă bogată în jurul bisericii, atât frunțașilor cât și poporul.

Brădeni, Septembrie 1931.

Nicolae Drumariu

Intrunire colegială

În zilele de 10—11 Octombrie se vor întruni la Blaj foștii elevi ai liceului de băieți din Blaj cari au făcut bacalaureatul înainte cu 30 ani. Pentru a se aduna pe cât e cu putință, foști foștii colegi, dnii Dr. Ioan Blanu avocat Blaj, Dr. Emil Pop avocat și fost prefect Alud și Ștefan Pop directorul liceului de băieți din Blaj au trimis tuturor colegilor câte o scrisoare de următorul cuprins:

Scumpe Coleg.

În Iunie 1931 s'au împlinit 30 ani de când am părăsit băncile vechiului liceu din Blaj, unde ne-am petrecut cele mai frumoase clipe din viața noastră de tineri și de cari ne leagă cele mai plăcute amintiri. Treizeci ani trecuți, pe cari i-am trăit și noi cu toată povara și sbuciumul lor.

Rămânând credincioși tradiției Blajului și legământului nostru dela întâlnirea de 25 ani, pentru a mai uita greul vieții și a mai petrece împreună câteva ceasuri de curată simțire tinerească, mai jos iscăliți cu toată dragostea *Te invităm la întrunirea de 30 ani, ce s'a fixat pe zilele de 10—11 Octombrie a. c.* — Nu ne îndoim, că această chemare va avea răsunet în sufletul tău, cu atât mai mult, că în acestea vremuri de grea și generală apăsare sufletească întâlnirea noastră aci în cetățuia idealismului românesc ne va procura noui îndemnuri și ne va inspira noui nădejdi pentru zilele cari ni le va mai hărăzi Cel de sus.

Cu dragoste la revedere în 10 Oct. 1931.

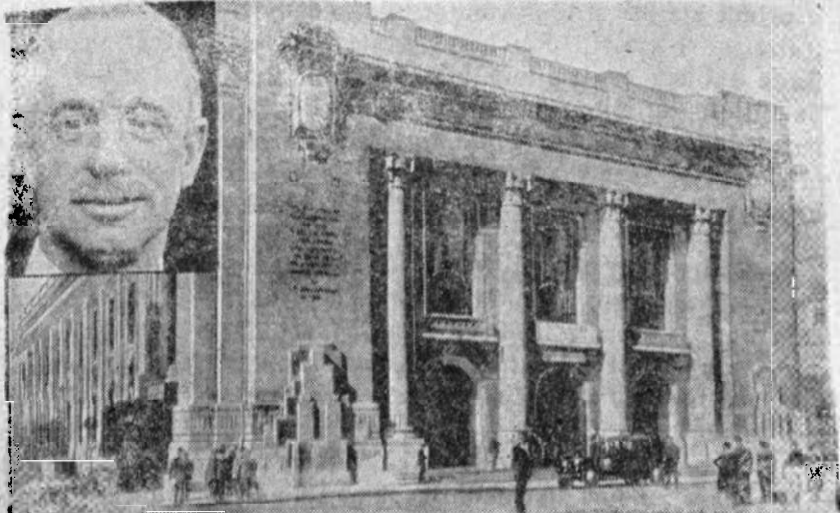
Blaj, la 26 Septembrie 1931.

Dr. I. Blanu Șt. Pop Dr. E. Pop

Bucovinenii cer să alvă un ministru. Câțiva parlamentari din Bucovina, s'au prezentat dlui prim-ministru N. Iorga cu care au discutat despre starea în care se află Bucovina. Se crede că ei au vorbit și de reînființarea unui minister al Bucovinei, așa cum are și Ardealul.

Și Liga Națiunilor în criză

Casa frumoasă de pe chipul nostru este a Ligei Națiunilor, iar dl din dreapta este secretarul Ligei Națiunilor, Sir Erik Drummond. Casa aceasta, atât de frumoasă, însă a rămas neterminată, deoarece și la Liga Națiunilor se simțește bineșor criza. Înainte de toate palatul acesta costă așa de mulți bani, încât deocamdată nici vorbă nu poate fi de terminarea lui. A doua cauză, pentru care a trebuit să lase într'atăta zidirea, este că statele nu și-au plătit regulat cotizațiile, și astfel bineînțeles că lucrurile au rămas baltă.

Numiri. Păr. canonic mitropolitan Dr. Augustin Tătar a fost numit rector al Seminarului Teologic și al Academiei Teologice din Blaj, iară păr. profesor Iuliu Maior dela liceul de băieți și redactor al gazetei noastre director al Școlii Comerciale Superioare graț. de băieți din Blaj.

Paracelis în serile din luna Octombrie. I. P. S. nostru mitropolit Vasile a poruncit, prin cel mai nou circular (scrisoare care se trimite tuturor preoților din Arhidieceză), ca în serile tuturor Duminicilor din luna Octombrie să se slujească în fiecare biserică parohială cinstitul paracelis al Preacuratei. Această poruncă s'a dat în legătură cu jubileul de 15 veacuri dela conciliul (săborul) ecumenic (universal) din Efez. Porunca aceasta se gătește cu următoarele cuvinte „Venerat Cler (preoțime), în mijlocul amărăciunii de toate zilele și a greutăților extraordinare ale vremurilor de astăzi, trebuie mai mult ca oricând să deșteptăm în noi și în toți filii bisericii noastre iubire și încredere în Maica Domnului. Maria a fost și va fi mângâitoarea noastră, apărătoarea noastră, bucuria noastră. Să ne silim așadar, nu ca la o poruncă, ci din simțăminte de iubire către Ea și către dumnezeescul ei Fiu, să-i slujim bucurios și să îndemnăm și pe alții să-i slujească“.

Generali pensionați pe ziua de 1 Octombrie. Cu data de 1 Octombrie vor fi puși în pensie un mare număr de ofițeri. Intre aceștia și următorii generali: Const. Teodorescu, Romulus Scărișoreanu, Ioan Daschievici, Vasile Rudeanu, Ioan Dejolănu, Gabriel Negrei, Al. Ștefănescu, Gh. D. Constantinescu, precum și comandorii Nicolae Kirilășcu și N. Al. Ionescu.

Vindecări minunate la Lourdes. Zilele trecute s'a făcut al 59-lea pelerinaj național francez la Lourdes-ul Maicii Domnului, la care au luat parte la 25 mii de credincioși. Cu acest prilej medicul au constatat două vindecări minunate, dintre care una a unei pariziene, care suferă de zece ani de tuberculoză foarte grea.

In atențiunea cetitorilor cari ceteșc dar nu plătesc. Administrația ziarului „Universul“ dela București a făcut reclamație (pără) la parchet contra lui N. Leca, depozitar (vânzător) de ziare la Câmpina, pentru că a primit ziarele și le-a vândut, dar Administrației nu i-a plătit. Parchetul a deschis acțiune publică contra numitului, pentru abuz de putere, iar tribunalul Prahova din Ploiești l-a osândit, pe lângă plata sumelor datorate, la două luni închisoare, 5000 Lei pedeapsă în bani și 500 Lei cheltuieli de judecată.

Cutremur de pământ în Tokio. În săptămâna trecută capitala Japoniei precum și o bună parte din întreaga țară au fost binișor scuturate de un cutremur de pământ. În capitala țării nu s'au făcut pagube și omoruri, dar în regiunea Conso și Cumagae au fost câțiva morți și mai multe sute de răniți. Foarte multe case au fost distruse. Bagsama Dumnezeu îi pedepsește pe Japonezi pentru sângele ce-l varsă în războiul din Manchuria.

O mare nedreptate ce se face bisericii noastre. Abia de câteva zile a venit la Metropolia din Blaj scrisoarea dlui ministru al cultelor, prin care se arată, câtă leafă vor primi de aici înainte preoții uniți. N'am scris anume și n'am arătat până acuma cettitorilor noștri marea nedreptate care se face bisericii unite, pentru că nu am voit să amărăm inimile nimănui. Acum însă, după ce lucrul nu mai este glumă, iată împărțim și noi celeace nu mai pot rămânea ascunse. Înainte de toate preoților uniți li-se subtrage mai mult din leafă decât preoților ortodocși și încă cu 1/4 din leafă, iar pe lângă aceasta încă 1/4 ca curbă de sacrificiu care este comună tuturor funcționarilor statului. În forma aceasta preoțimea noastră se alege cu 1/2 din leafa din anul trecut, și anume un preot bătrân, care avea în 1930 leafă de 7100 Lei, primește, începând cu 1 Ianuarie 1931 Lei 3241. Celce avea 4.440 primește acuma 2.332; celce avea 3990 Lei, primește de acum 2.332, iar cel ce avea 2690 Lei, primește în 1931 Lei 1509. — Adevărată batjocură. Un preot să primească mai puțină leafă decât cel din urmă servitor Căci nu vorbim în vânt. Cam 1509 Lei au dela stat servitorii noi veniți ai școlilor noastre. Și apoi mai este una: S'a spus anul trecut, când s'a introdus vestita curbă de sacrificiu, că nu se vor atinge de lefurile mai mici de 3000 Lei. Această făgăduință se și ține când e vorba de funcționari, când este însă vorba de preoții uniți, se calcă cu piciorul.

Pedeapsă binevrednică. Zilele trecute a murit la Mainz, în Germania, un deputat, de religia romano-catolică. Parohul și pe urmă nici episcopul său însă n'a voit să-l înmormânteze, de oarece era mare socialist, și în Germania biserică romano-catolică nu îngroapă nici pe socialdemocrați. Ori cât s'a rugat familia, episcopul nici de cum nu și-a dat învoirea, așa că l-au dus la groapă pe dl deputat ca pe un câine.

Hoție. Cetitorul nostru Aurel Beca din Nădăștie jud. Alba, venind zilele trecute noaptea pe drum spre Blaj, a fost prins de 3 hoți, cari l-au prins de grumaz și l-au sugrumat până l-au luat portofelul cu toate scrisorile și cu 1400 Lei bani gata. Fără un ban în pungă și cu sufletul amărât a venit bietul om la Redacție și s'a plâns de acest jaf la drumul mare. Bietul creștin ne-a pus două întrebări: de unde va putea el pune la loc în vremea de astăzi cei 1400 Lei și ce fel de pază este la noi în țară că hoții își fac mendrele pretutindenea, fără să le pese de legi și de asprimea lor.

Arsurile se vindecă foarte bine cu miere de stup, și anume pe degetul sau mâna arsă se pune o bucată de postav înmuiată binișor în miere. Durerea se oprește numai decât, iar rana se vindecă mult mai curând decât cu alte leacuri.

Comitagii bulgari iar jefuesc. Cetitorii noștri își amintesc desigur despre acest nou soi de răufăcători așa numiții comitagii. Astfel de cete de comitagii bulgari au început iară să treacă în Dobrogea noastră, unde jefuesc casele oamenilor, îi sparie și li chinuesc. În 21 Septembrie au venit nouă comitagii de aceștia și intrând în satul Ciufutcloi, jud. Callacra, au jefuit casa săteanului Valclu Ștefan. La sbieretele celor năpăstuți, săteni au alergat în ajutor și au încunjurat curtea omului. Bandiții dacă s'au văzut înconjuși au aruncat granate cu care au speriat pe săteni. Doisprezece săteni au fost foarte rău răniți. Bandiții au fugit apoi fără urmă.

Sărbătoare militară la Grozești.

În 19 Septembrie s'a desvelit cu mare sărbătorire la Grozești, monumentul cavaleriei care a luptat în războiul trecut pe acelea locuri. La această serbare a luat parte și M. Sa Regele, M. Sa Regina Maria, Voevodul Mihail, dl prim-ministru N. Iorga, general Ștefănescu-Amza, ministrul de războiu, general Scărișoreanu, general Sclima, general Averescu și alte căpetenii militare, care au condus luptele românești dela Oituz. Monumentul s'a ridicat pe o colină, unde au fost în timpul războiului cele mai cumplite lupte cu nemții, și unde cavaleria românească a câștigat cele mai mărețe învingeri asupra inamicului. Pe monument sunt scrise următoarele: „In amintirea eroilor din div. I. cavalerie, reg. 1, 4, 5, 9, 10 roșiori, 3 călărași, 1 cavalerie pe jos, comp. I. și II. cicliști div. I. art. călăreață, brigada II. călărași, reg. 7, 9 călărași, căzuți în războiul pentru întregirea neamului“. După slujba bisericească făcută de Episcopul Triteanu, s'a desvelit monumentul și-au început cuvântările. Au vorbit câțiva generali, cărora le răspunde M. Sa Regele prin următoarele cuvinte:

„Monumentul eroilor care este o amintire de glorie a diviziei I de cavalerie, nu este altceva decât un altar ridicat amintirii zilelor de mândrie ale oștii noastre. Această piatră va arăta generațiilor viitoare că pe aceste locuri cavaleria română, eminentă călăreață, a știut în zilele grele să se lupte cot la cot cu aceeași vitejie și cu aceeași pricepere ca și infanteria. Paginile ce le-a scris divizia I. de cavalerie în istoria oștii sunt pagini nemuritoare. Acest monument este ridicat aici, la gura Oituzului, pentru întregirea neamului românesc și însemnează puterea de rezistență a neamului nostru, care, împotriva oricărui dușman și oricărui greutate, va ști totdeauna să reziste și totdeauna să birue. Sutele de mii de morți cari au murit pentru întregirea unui singur gând, sub acelaș drapel și sub aceeaș Coroană, trebuie să fie veșnic în mintea noastră, ca să se știe că nimeni nu va putea să spargă vre-odată ceea ce ei au înfăptuit“. A urmat apoi defilarea trupelor și o masă în castelul generalului Eremia Grigorescu, care a fost bombardat în războiul de tunurile germane. În tot timpul serbărilor mai multe avioane au sburat pe deasupra, dând onorul.

Creditul Agricol va începe să funcționeze. Am amintit cetitorilor noștri despre Creditul Agricol, care nu este altceva decât o bancă cu scopul de a împrumuta pe agricultori cu camătă mică și pe așteptare lungă. Pe ziua de 30 Septembrie s'a convocat consiliul de conducere al acestei bănci. În această ședință se vor stabili condițiunile și felul cum se vor da bani agricultorilor, ceea ce se va da apoi și în public, prin gazete, să știe toată lumea.

Nenorocire de cale ferată. Duminică noaptea s'a întâmplat o ciocnire de trenuri pe linia Ploiești-Slobozia. Ciocnirea s'a întâmplat între două trenuri de marfă dintre care unul ducea 50 de vagoane pline cu benzină iar altul numai vagoane goale pentru încărcarea petrolului. Ciocnirea a fost atât de puternică încât locomotivele și mai multe vagoane s'au călărit. Benzina vărsându-se pe linia ferată s'a aprins și flăcările au cuprins, și cinci inși din cei cari conduceau trenurile. Ei au fost arși de tot. Pagubele sunt foarte mari.

Ruși vreau să facă un împrumut în America. Din Statele-Unite ale Americii se anunță că Rușii, care pe de-o parte se laudă că sunt atât de tari și de bogăți, în-

cearcă acum să facă un mare împrumut în Statele-Unite. Această dorință a Rușilor a pus în mare încurcătură pe Americani, cari n'au cîne știe ce legături cu ei, și a umplut de mirare pe toți bancherii dolarului. Se vede că Rușii au auzit și ei că Americanii au aur cam mult și că ar vrea să-l mai împartă în lume. După cum îl cunoaștem noi, ei sunt mari pricepători în ale cheltuirii aurului și ar vrea să apuce și dela Americani ceva, așa cum au apucat dela noi „Cloșca cu puil de aur“.

Zăpadă în munții Brașovului. În zilele de 23 și 24 Septembrie, în munții Brașovului a început să cadă zăpada. Din această cauză aerul s'a răcit simțitor. Zăpada căzută arată că ar începe adevărata iarnă, căci ea este groasă aproape de un sfert de metru.

Plante de nutreț

-- Sfecla de nutreț --

Boalele Sfelei de nutreț. Biata sfeclă! Ori cât de groase i-ar fi rădăcinile și ori cât de mari i-ar fi frunzele, totuși nu e scutită de boale. O atacă până e mică și o nimicesc dacă a crescut mare. Unele boale îi atacă numai rădăcinile, iar altele îi atacă frunzele.

Intre boalele, cari se pun pe rădăcina sfeclei de nutreț, mai cunoscută este:

Mucegaiul sfeclei, care e o ciupercă mică și atacă sfecla când e tină și are numai 3—4 frunze. Rădăcina sfeclei atacate, se subțiază și se înegrește. Pe deasupra rădăcina, pare că e presărata cu o materie albă făinoasă.

Pentruca sfecla să se poată apăra în contra acestei boale, e bine să se împetrescă semința, adică să se înmoaie în apă cu piatră vînată. Afară de aceea pămîntul încă trebuie arat adînc și îngrășat cu bălegar și gunoiu măiestrit.

Mai este o boală, anume *Lepra sfeclei*, care atacă tot rădăcina. Ii place mai mult însă pe rădăcina sfeclei de zahăr, pe care formează multe umflături brăzdate.

Mai numeroase sunt boalele, cari atacă frunzele sfeclei. Intre acestea, mai primejdioasă este: *Mana sfeclei*. *Mana*, e bine să se stropească cu zeamă de piatră vînată. Se stropește de trei ori într'o vară și anume mai întăiu prin luna Mai, a doua oră înainte de înflorire și a treia oră după înflorire. Sfecla pentru semință, să nu se culeagă nici odată dintre sfeclele atacate de *Mană*, căci se pot găsi pe ele semințe. Aceasta se ivește mai ales în anii ploioși. Frunzele atacate se răsucesc și se îngălbenesc. Mai târziu de umflă și pe dosul lor se vede un mucegai murdar, cenușiu. Sfecla stricată de *Mană*, va îmbolnăvi și alte sfecle.

Ingrîșirea sfeclei. E o boală pricinuită tot de o ciupercă mică pe care învățații o numesc *Phoma betae*. Atacă frunzele, cari se uscă și se înegresc.

Boala se ivește prin Iulie—August și se răspândește repede mai ales dacă vara e secetoasă. Pe vreme ploioasă nu se răspândește.

Pentru a împiedeca lățirea boalei, toate firele bolnave, trebuie culese și arse în foc. Iar ca să nu se ivească boala, semința înainte de sămănare trebuie împietrită cu zeamă de peatră vînată.

Dacă arătura este adîncă, făcută de toamna și pămîntul e îngrășat bine cu gunoiu măiestrit, sfecla e mai răbdurie și boala n'o atacă așa ușor.

Sfecla așezată în pivniță sau în gropi anume făcute pentru păstrare, încă poate să fie atacată de un fel de mucegai numit *Sclerotinia Libertiana*. Din cauza acestui mucegai, sfecla putrezește.

Pentruca boala să nu se ivească, pivnițele trebuie curățite bine și afumate cu pucioasă. Sfeclele atinse de boală se vor îndepărta din pivniță sau din groapă. Acestea sfecle nu se pot da animalelor, numai dacă sunt bine fierte.

Atât frunzele tinere, cât și celea bătrâne, adeseori sunt atacate de o ciupercă mică, numită *Uromyces betae*. Din cauza acestei ciuperci, pe frunzele tinere se formează pete galbene, aproape rotunde, pe frunzele bătrâne petele sunt brune-negrii.

Aceasta boală e foarte lățită și din cauza ei sfecla nu se desvoaltă. Pentru aceea toate frunzele atacate trebuie culese și arse, ca boala să nu se lățească și pe sfeclele sănătoase.

Mulți economi privesc nepăsători sfecla îmbolnăvită. Nu e bine, căci precum pot avea pagubă din cauza boalei vre-unui animal, tot așa pot avea pagubă și din cauza îmbolnăvirii sfeclei sau a altei plante de nutreț. Să grijească și să samene totdeauna semința curată și sănătoasă, iar planta răsărită s'o păzească, să poată crește și să se desvoalte bine.

Ion Popu-Câmpeanu

Prețul cerealelor

Deși cantitatea cerealelor înmagazinate în acest an este ceva mai mare ca și în anul trecut, totuși se așteaptă o urcare a prețului cerealelor. Și în ultimele zile prețul s'a și urcat și pe piețele noastre să și observe o mișcare mai mare.

Grăul nostru a început să se vîndă în țări străine. Și în unele din acestea țări a început se între pentru întâia oră dela războiu încoace.

Până acum s'au vîndut peste graniță vre-o 27.000 vagoane de grău și mai sunt cumpărate încă alte 30.000 vagoane de grău, cari trebuie să se trimită peste graniță până la sfârșitul lunii Octombrie.

La orz și la ovăs încă s'au urcat puțin prețurile, în schimb la porumb prețul e tot în scădere. Noi nici nu luăm parte la vânzările de porumb pe piețele lumii.

Până acum, Argentina stăpînește toate piețele, cu porumbul său.

Mai tare s'a urcat prețul fasolei. În săptămîna trecută nu cumpăra fasole mai nimeni. Acum însă dintr'odată s'au început cumpărările și astfel i-s'a urcat și prețul.

Prețul cerealelor în țară

Prețurile se înțeleg în lei pe suta de kgr.

La *Brăila*: grău calit. I 270 lei, calit. II 255 lei și calit. III 220 lei, secară 167 lei,

orz 197 lei, ovăs 220 lei, porumb 162 lei, meu 175 lei, fasole 300 lei, mazăre 365 lei.

La *Galați*: grău 240 lei, secară 165 lei, orz, 182 lei, ovăs 215 lei, porumb 167 lei, fasole 315 lei.

La *Constanța*: grău calit. I 270 lei, calit. II 235 lei, orz 157 lei, porumb 165 lei, fasole 289 lei.

La *Basargic*: grău calit. I 220 lei, calit. II 200 lei și calit. III 150 lei, secară 130 lei, orz 160 lei, ovăs 210 lei, meu 150 lei fasole 290 lei.

La *Bălți*: grău calit. I 230 lei, calit. II 215 lei și calit. III 200 lei, secară 167 lei, ovăs 290 lei, porumb 175 lei.

La *Iasi*: grău 250 lei, secară 165 lei, orz 195 lei, ovăs 280 lei, porumb 200 lei.

Prețul cerealelor în străinătate

La *Chicago*: grău 287 lei, secară 235 lei, ovăs 249 lei, porumb 288 lei.

La *Winnipeg*: grău 325 lei, secară 212 lei, ovăs 319 lei, orz 244 lei.

La *Buenos-Aires*: grău 242 lei, ovăs 212 lei, porumb 179 lei.

La *Liverpool*: grău 280 lei, porumb 227 lei.

La *Hamburg*: grău 327 lei, secară 279 lei, orz 290 lei, ovăs 298 lei, porumb 245 lei.

Prețul oleioaselor

Prețul se înțelege pentru 100 kilograme.

Floarea soarelui: la Galați	260 Lei
In: la Galați	410 "
" la Constanța	400 "
" la Bălți	440 "
Rapiș: la Galați	220 "
" Constanța	290 "

Prețul vitelor în țară

La *Basargic*:

Vite de jug 9000—12000, lei perechea	
Vite de tăiat 6000—8000 Lei bucata	
Vaci de lapte 3500—4000 "	
Cai de muncă 6000—8000 " perechea	

La *Bălți*:

Vite îngrășate 7000—8000 "	bucata
Vite de jug 8000—9000 "	perechea
Junci 9000—9500 "	"
Vaci de lapte 2000—3000 "	"
Viței 1000—2000 "	"
Cai de muncă 4000—5000 "	perechea
Porci grași 2500—3000 "	bucata
Purci 100—250 "	"

Prețul banilor

Dolari	170—171 Lei.
Lire sterline	—
Lire italiene	8,90—8,95 "
Lire turcești	78 — 80 "
Franci francezi	6,65—6,70 "
Franci elvețieni	33,55—33,60 "
Marca germană	39 —39,50 "
Coroana cehă	4,98— 5,03 "
Zlotul	18,80—19 "
Siling	23,40—23,70 "
Pengó	26 —26,50 "
Dinari	2,90— "
Leva	1,21— 1,24 "
Drachma	2,22— 2,92 "
Fiorin olandez	68 — 70 "
Napoleon aur	700—710 "

Dare plătită cu cereale

Sfatul miniștrilor poloni a hotărît, ca plățirea dărilor rămase în restanță să se facă cu cereale și cărbuni. Cantitățile de cereale și cărbuni ce se vor strînge pe calea aceasta se vor întrebuința pentru ajutorarea celor rămași fără lucru.

Stabilirea prețului grâului

Ministerul Agriculturii a întocmit o lege prin care stabilește prețul grâului în întreaga țară.

Prețul grâului va fi 40,000 lei pentru calitatea întâiu. Iar prețul pâinii va fi în viitor 8 lei kilogramul de pâine albă și 6 lei kilogramul de pâine neagră.

Cererile agricultorilor din județul Vlașca

Agricultorii din județul Vlașca au ținut o adunare în comuna Toporu și au cerut Ministerului să stabilească prețul grâului; să scărțeze dările după prețul fabricatelor, a benzinei și a transportului pe Căile ferate tot în măsura prețului grâului și să controleze mai amănunțit comerțul cu cereale.

Am primit câte 90 Lei de la următorii: Palea Ionel, Georgiu Selegean, Dumitru Șaitoș, Cătană Vasile, Vasile Truța, Cheji Frățilă, Biriș Mihai.

Câte 180 Lei: Of. parohial Maieru, Bocșa Teodor, Nuș Opreș, Emil Dragomir, Ioan Doboși, Alexandru Moldovan, George Sântimbrean, Ioan Mărginean, Iosif Rusu.

Alte sume: Andruș Alex. 80; Stupariu Alexandru 240; V. Stoica Lei 100; Traian Muntean 135; Herscoviciu Ioan 100; Emil Marchis 135; Ioan Purdea 315; Moise Sărbu 60; Dumitru Axente 100; Pr. Traian Marcu 360; Nicolae Husariu 360.

Redactor: IULIU MAIOR.

Nr. G. 2317—1931

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 3633—928 a Judecătoriei mixte Diciosânmărtia în favorul reclamantului Dr. Ludovic Eayedy adv. repr. prin avocatul Dr. Eayedy Ludovic pentru încasarea creanței de 240 Lei — bani și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Octombrie 1931, ora 4 p. m. la fața locului în comuna Băleaciu No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 20 ferii de vin, 2 credenți cu sticlă, 1 dulap, 1 șopru, 1 mașină de cusut și altele. în valoare de 36 000 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 15 Septembrie 1931.

GH. OANEȘ, portărel.

Ori și cine primește

pe deplin satisfăcut și ajunge cu siguranță succes bun, dacă acum toamna comandă trebuința la cepe de zambile, lalele și alte cepe de flori olandeze, mai de parte semințe de legume, flori și economice, trandafiri altoiți în soiuri mondiale, rădăcini de căpșune etc de la firmă ARPAD MÜHLE, furnizor al curții regale, cultura și comerț de semințe, grădinărie, în TIMIȘOARA III/av. (Fondat 1875). Preț curent în românește la cerere gratuit și franco.

Un vier frumos

rasa yorcsir, 1 an
de vânzare

(1) 1-1

MĂNĂRADE Nr. 42.

Noul mers al trenurilor

Incepând cu ziua de 1 Octombrie 1931 trenurile circulă în gara Blaj precum urmează:

Spre București

Felul și nrul trenului	Sosește	Pleacă
Personal 304	1,00	1,05
Accelerat 22	5,37	5,39 ¹⁾
Personal 322	6,02	6,08 ²⁾
Personal 302	10,47	10,50
Rapid Ardeal 4	11,49	11,50
Accelerat 32	15,02	15,03
Personal 306	18,05	18,10 ³⁾
Accelerat 36	21,25	21,28
Accelerat 24	22,56	22,58 ⁴⁾

¹⁾ Vine de la Arad. ²⁾ Vine de la Teiuș, mergând numai până la Sighișoara. ³⁾ Vine numai de la Cluj. ⁴⁾ Vine de la Arad.

Spre Cluj-Oradea

Felul și nrul trenului	Sosește	Pleacă
Accelerat 21	2,05	2,07 ⁵⁾
Personal 305	3,32	3,42 ⁶⁾
Accelerat 23	6,49	6,51 ⁷⁾
Accelerat 35	9,20	9,23
Personal 301	13,20	13,25
Accelerat 31	16,27	16,28
Personal 321	18,04	18,07 ⁸⁾
Rapid Ardeal 3	19,43	19,44
Personal 303	20,55	21,05

⁵⁾ Merge la Arad, are însă legătură și spre Cluj, cu acceleratul Nr. 43,46, care pleacă de la Teiuș la ora 2,50. ⁶⁾ Merge numai până la Cluj. ⁷⁾ Merge la Arad, având legătură și spre Cluj, de la Teiuș cu acceleratul Nr. 33, care pleacă de la Teiuș la ora 7,33. ⁸⁾ Vine numai de la Sighișoara și merge numai până la Teiuș.

Târnava Mică

Felul și nrul trenului	Pleacă din Blaj	Sosește la Praid
Personal 331	6,55	11,24
Mixt 3185	15,20	20,38
		Pleacă din Praid, Sosește la Blaj
Mixt 3186	3,48	8,53
Personal 332	15,50	20,25

Legături de trenuri

Blaj—Sibiu

Blaj pl.	1,05	5,39	6,08	11,50	10,50	15,03	18,10	22,58	21,28
Copșa-Mică sos.	1,54	6,13	6,58	12,16	11,35	15,38	19,00	23,34	22,07
Sibiu pl.	2,50	8,57	8,57	12,55	12,55	16,16	20,20	23,58	23,58
Sibiu sos.	4,10	10,10	10,10	14,24	14,24	17,38	21,45	1,17	1,17

Sibiu—Blaj

Sibiu pleacă	4,35	10,12	13,41	16,56	20,20	23,56
Copșa-Mică sosește	5,51	11,25	15,09	18,28	21,46	1,13
Sibiu pleacă	6,14	12,32	15,53	19,16	1,32	1,32
Blaj sosește	6,49	13,20	16,27	19,43	2,05	2,05

Cluj—Blaj

Cluj pl.	2,25	6,58	9,44	12,11	13,25	18,20	19,50	20,45
Blaj sos.	5,37	10,47	11,49	15,02	18,05	21,25	22,56	1,00

București—Blaj

Buc. pl.	0,25	7,30	7,45	12,45	14,05	17,20	21,05	23,47
Blaj sos.	13,20	16,27	20,55	19,43	3,32	2,05	6,49	9,20

Blaj—Târgu Mureș—Petru Rareș

Blaj pleacă	3,42	6,51	13,25	16,28	19,44	21,05
Râsboieni sosește	5,53	8,11	15,24	17,42	20,39	23,03
Râsboieni pleacă	6,10	9,30	15,37	20,50	20,50	23,20
Tg.-Mureș sosește	7,46	11,43	16,55	22,26	22,26	1,30
Petru Rareș sosește	14,12	19,30	21,30	5,10	5,10	

Târgu Mureș—Blaj

Tg.-Mureș pleacă	5,20	7,48 ¹⁾	14,13	17,30 ²⁾	20,53
Râsboeni sosește	7,40	10,15	15,35	19,45	22,38
Râsboeni pleacă	9,02	10,55	15,48	19,58	23,04
Blaj sosește	10,47	11,49	18,05	21,25	1,00

¹⁾ ²⁾ Pleacă numai din Tg.-Mureș.